

Smartno ob Dretih. Dvajsetletnico majske deklaracije 20. maja smo lepo proslavili. Proslava, katero je organiziral naš prosvetno-sportni odsek, se je vršila po večernicah. Slavnostni govor je poljudno in nazorno nanizal slike iz zgodovine slovenskega naroda. Domači g. župnik Zagoršek je s poljudno besedo predložil dobo našega političnega hlapčevstva in našega osvobojenja. Nato je zadržal navzoče strumni telovadni spored fantov in mladcev. Naši najmlajši člani bodo razvedrili gledalce 27. junija z igro »Pravica se je izkazala«. Tako delujemo v naši župniji. Bog Hlivi!

Romanje na Brezje dne 24. in 25. julija.

Romanje priredi »Slomšekova družina«, in sicer v zahvalo za lepo uspele »Slomškove praznike« preteklega leta. Preč. kn. šk. ordinariat je romanje odobril kakor tudi dovolil vsem gg. dušnim pastirjem za nedeljo 25. julija binacijo, kjer bo ista potrebna zaradi tega, če gredo drugi gg. duhovniki na romanje.

Potovali bomo takole:

V soboto 24. julija z rednim vlakom ob 14.15 iz Maribora, v slučaju, da bo dovolj prijav, pa s posebnim vlakom. V Ljubljani bomo ob 18 in na Otočah ob 20.

Po prihodu vseh romarjev na Brezje bo v cerkvi pridiga in nato pete litanije.

V nedeljo 25. julija bodo na Brezjah sv. maše od 4 dalje. Slovesna sv. maša pa bo ob 7. Ob 10 redno nedeljsko sv. opravilo. — Ves dan bo prost za izlet na Bled. — Ob 20 bo pridiga in eventuelno tudi procesija s prižganimi svečicami.

V ponedeljek 26. julija ob 2 sv. maše. Ob 8.30 odhod z vlakom, tako da bomo vsi pred 12 že na domačih postajah.

Kje se je treba prijaviti?

Prosimo vse, ki se želijo udeležiti tega skupnega romanja, da se prijavijo domačemu župnemu uradu. Preč. gg. duhovnike pa prosimo, da to romanje oznanijo in

sprejemajo prijave. Do konca junija moramo imeti približno število prijavljenih, nakar bomo razposlali izkaznice. Voznine ni treba pobirati, samo za izkaznice je treba pri prijavi plačati 3 Din. Prijavijo naj se tudi, če bodo šli na Bled.

Vožnja bo izletniška, polovična!

Da nam ni treba zbirati denarja za vožnjo naprej in pa, da ni treba posebnih kontrolnih kart, je romanje organizirano tako, da lahko vsak kupi na domači postaji nedeljsko izletniško karto, in sicer za tja in nazaj za polovično ceno. Karte ne sme nikjer oddati. S to karto se bo vsak lahko peljal tudi posebej v Ljubljano, ako ima v nedeljo tam kak opravke, odnosno bo

lahko v soboto tam ostal in prišel v nedeljo za nami. Mora pa dati za tak slučaj v Ljubljani na postaji karto žigosati, da je vožnjo prekinil. Na vsak način pa mora z nami v ponedeljek zjutraj nazaj domov, sicer bo moral popoldne doplačati celo voznino za nazaj.

Izlet na Bled

Vožnja z avtobusom z Brezij na Bled in nazaj, vožnja s čolnom po jezeru na otok in nazaj stane skupno 19 Din. Ta vsota se bo plačala na Brezjah in ni treba za to naprej nič poslati. Samo približno prijavo bi želeli, da moremo pravočasno preskrbeti dovolj vozil.

Pripravljalni odbor.



Kapla. Krize smo se že privadili, zdaj kaže nekoliko na boljše. Dosti pa se ne more za nas zboljšati, ker smo zelo oddaljeni od prometa. Imamo les, pa kaj, ko delo in vožnja toliko stane, kolikor dobimo za les. Sploh pa ga poleti ne moremo voziti, ko ponekod nimamo nobene ceste; kjer pa so, so v tako slabem stanju, da živina več trpi ko pa kaj napravi. Zato je za nas kmete tu ob severni meji v gospodarskem oziru slabo. Lansko leto se je merilo in delal načrt za napravo ceste Sv. Ožbald—Kapla. Načrt je narejen, začelo se je v jeseni delati. Napravili so par metrov; potem se nam je obljubilo, da bodo letos spomladi nadaljevali, toda

Pri motnjah v prebavi, napihnjenosti, vzpehanju in zgagi, povzročeni po trdi stolici, je najbolje vzeti zvečer pol čaše naravne

FRANZ-JOSEFOVE VODE

grenčice in zjutraj na tešč želodec isto količino. Prava

FRANZ-JOSEFOVA VODA

voda se je vedno izkazala za popolnoma zanesljivo sredstvo za izboljšanje črevesja.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

Jagru se je tedajci posvetilo. To, česar ni verjel, česar ni mogel upati, to, kar se mu je zdelo čisto nemogoče, to je moglo postati živa resnica. Prešnilo ga je ko blisk, da bi moglo to čudovito, to lepo dekle biti kdaj njegovo.

Glej, saj jo premiče, ne ve, kako bi se odločila!

Ali je mogoče?

Ali se mu sanja?

Z usti in z očmi je zazijal. Vse, kar je bilo divjega, surovega na njem, se je zdajci raztalajalo; ljubezen, ki jo je doslej s silo tlačil in tajil, je zagorela sproščena v njem.

Težko je čakal, potem je dejal — toda ne več hladno in prevzetno, ampak toplo in otožno:

»Zmotil sem se v tebi. Mlāva bi bila eden za drugega in bi bila lahko srečna. Ti pa si ne upaš in mi ne verjameš.«

Veronika je zopet vztrepetala... Ko bi res bilo mogoče, da bi se ji dal voditi in pripeljati k Bogu, to bi bil velikanski uspeh; kajti ako bi grofov jagar pustil razuzdano življenje in bi se spreobrnil, bi to na lahkomišelneže bolj vplivalo kakor tucat pridig, da, bolj ko cel misijon... Da si ne upa kar tako, tega ji ne sme nihče očitati, najmanj še jagar... Hudo se je borila v sebi.

Tedaj se je zopet oglasil jagar in njegov glas je bil žalosten:

»Lahko bi se bila zanesla name, z vso dušo bi

ti bil vdan. Pa ko ne more biti, pač ne more biti. Pustiva to! Nikoli več ti ne bom o tem kaj znil.«

Glava ji je švignila pokonci, uprla je oči vanj in rekla:

»Počakaj! Premisliti si še moram. Daj mi časa — do torka, v terek ti povem.«

»Veronika!« je priklopel iz njega.

»Tiho bodi!« je velela. »Nič se še nisem odločila. Zdaj pojdiva k materi! Drži se in ne izdaj z ničimer, kaj se je med nama zgodilo!«

Ko sta stopila v sobo, je bolnica kramljala s Sultanom; videti je bilo, da ju ni nič pogrešala, vendar se je zdaj in zdaj vprašujoče ozrla na nju. Nekaj časa so se menili o vsakdanjih rečeh, potem je jagar šel leč.

Drugo jutro je odhajal pozneje ko zadnjič. Sultana ni jemal s seboj. Ko se je poslavljaj, mu je dejala bolnica:

»Anza, saj veš, da te rada vidim. Pa imaš dolgo pot do sem. Nikar se ne trudi tolikokrat; saj mi je že bolje.«

»Prihodnjič pridem po Sultana,« je odgovoril. »Veste, mi ga morate spet dati, mi je potreben.«

Veronika, ki je bila danes nenavadno blede, ga je tudi tokrat spremila do duri. Tu ji je pošepnil:

»Veronika, vse ti bom storil, kar le morem do brega storiti. Nič ne želim tako, kakor da bi ti bila srečna.«

ška dela. Do sedaj se je pa za vsa ta dela porabilo že 891 milijonov, čezurno delo in zvišanje delavskih plač je požrlo nadaljnjih 175 milijonov. Samo za nasade in druge stalne naprave, kot n. pr. novi Trokadero s številnimi umetniškimi vodnimi napravami in vodometi, za nove muzeje moderne umetnosti, novo železniško progo v Versailles itd. je treba celih 255 milijonov. To so pa samo šele izdatki francoske države in pariške občine. Kajti tudi druge države, ki so na razstavi zastopane, imajo vsaj 200 milijonov stroškov.

Na severnem tečaju je globoko morje po naj-novejši ugotovitvi ruskih učenjakov štiri do pet tisoč metrov.

(Dalje sledi)

ne moremo reči o obisku šolarjev iz neke izmed sosednjih šol, ki so se pripeljali in odpeljali na lojtrskem vozu in divje vriskali. V sredi med njimi je sedel vodja in se zadovoljno smehljaj. Ne odobravamo takšnega načina vzgoje. Tudi na izletu se mora mladina dostojno vesti. Že tako po izstopu iz šole dovolj podivja. — Napoveduje se tako velik obisk letoviščarjev za prihodnje mesece, kakor ga doslej še ni bilo nobeno poletje. Opažamo čudno mišljenje nekaterih tukajšnjih ljudi, ki menijo, da je samo to, kar je nemško, nekaj vredno. Tako silijo nekateri, ki bi lahko brez vsake življenjske nevarnosti dospeli v slovenske bolnišnice, v bolnišnico v Radkersburg. Naše zdravje ne zavisí od tega, ali je naš zdravnik Slovenec ali Nemec, temveč od spretnosti in vestnosti zdravnika. Z vso gotovostjo pa lahko trdimo, da so slovenski zdravniki ravno tako vestni in spretni kakor avstrijski. Zakaj bi potem silili v avstrijsko obmejno bolnišnico, razen v sil, ko je pri nas bolniška vzdrževalnina mnogo manjša nego v Avstriji. — Pred nedavnim časom je poročal »Slovenski gospodar« o pretepu v vinotoču v Lešanah, danes poroča o sličnem žalostnem dogodku v Pogledu. V vinotoču g. Semlitscha iz Stogovcev je prvo nedeljo junija malo pred polnočjo nastal spor med Jožefom Schmidom iz Žibercev na eni ter dvema Schwingerjema (očetom in sinom) na drugi strani. Pri izstopu iz vinotoča je prišlo do pretepa med obema nasprotnikoma, pri čemer je Schmid začutil nož v prsih. Prva pomoč domačega zdravnika in nagel prevoz v bolnišnico sta Schmidu rešila življenje.

Ljutomer. V nedeljo 13. junija, na god našega slovenskega voditelja dr. Antona Korošca, je došiel Ljutomer manifestacija, kakor že dolgo ne. Množice so se pred našim slovenskim Katoliškim domom zbirale in malo pred osmo uro v sprevedu odkorakale k farni cerkvi, kjer so val bili udeleženi pri sv. maši. Ker radi velike množice ljudstva ni bilo mogoče spraviti vseh ljudi v cerkev, se je zato služila še ena sv. maša zunaj v kapeli sv. Florijana pred farno cerkvijo. Po končanih sv. mašah je šel spreved v krasnem redu po mestu v Katoliški dom. Spreved so otvorili konjeniki v narodnih nošah. Za konjeniki je vozila vrsta kolesarjev na okrašenih kolesih in z narodnimi zastavicami; sledil je mlčen prizor malih dedic, belooblečenih, ki so spremljale sliki dr. Jan. Ev. Kreka in dr. Antona Korošca. Za njimi so šli zastopniki oblasti. Zelo pestra je bila slika mladenk, ki so v narodnih nošah napravile zelo lep vtis. Sledili so združeni fantovski odseki prosvetnega društva z mladci. Za njimi je korakala garda veržejskih strelcev z godbo. Končno so sledile združene čete gasilskih čet in ostalo občinstvo. Prosvetno društvo je v sprevedu nosilo tudi naš lep prapor in tudi naš fantovski prapor. Enako so bile tudi gasilske čete s prapori. Meščani so razobesili državne in narodne zastave. Le pri nekaterih izkoreninjenih ni bilo videti nobenih zastav, pri onih namreč, ki so zadnjič tako dobrohotno in usmiljenega srca sprejeli svojega Pero Živkoviča v poznih polnočnih urah pod svoje okrilje. Kar pa je obsojanja vredno in kar je povzročilo največ zgražanja pri manifestantih, je to, da je dovolila mestna občina tisti čas, ko je šel spreved skozi mesto, mestnemu električnemu podjetju, da je popravljalo električni vod na obzidju meščana, ki se ima ravno našemu dobremu slovenskemu kmetu zahvaliti za svoje blagostanje. Moški zbor je v dvorani zapel pesem »Zvezda mila je migljala«. Govorila sta gg. Snój in Žebot, mariborski podžupan. Nato je zapel meščani zbor pesem o »Slovenski zemlji« in sledila je deklamacija »Naš narodni dom«. Med zborovanjem so bile poslale brzojavke Nj. Vel. kralju Petru II., Nj.

»Svete gore«, povest o znameniti božji poti, je izšla v ponatisu. Dobi se v Čirilovi Maribor-Ptuj.

kr. Vis. princu Pavlu, g. dr. Milanu Stojadinoviču, ministrskemu predsedniku, g. dr. Antonu Korošču in banu g. dr. Marku Natlačenu. Končno se je izrekla tudi javna obsodba o zločinskem umoru akademika Rudolfa Dolinarja. Ob koncu manifestacije je še vsa dvorana zapela »Hej Slovenici!« Po manifestaciji so se množice mirno razšle. — V torek 12. junija se je v naši cerkvi darovala sv. maša za pokojnim Rudolfom Dolinarjem. Sv. mašo je daroval g. mons. Lovrec Andrej ob asistenci domačih dveh gg. kaplanov.

Huni pri Ormožu. Odkritju plošče v nedeljo 13. junija pokojnemu nadučitelju A. Porekarju je prisostvovala ogromna množica njegovih bivših učencev, prijateljev in znancev, kot veren dokaz, da naše ljudstvo čuti globoko hvaležnost do vzgojiteljev, ki vzgajajo mladino tako, kot je to želja staršev. Z lepim pozdravnim govorom je predsednik pripravljalnega odbora g. Sadravec odkril spominsko ploščo, ki je vzdana v šolsko poslopje. Po pozdravnih govorih in deklamacijah je povzel besedo slavnostni govornik g. Kosi Anton, nadučitelj v pokoju in bivši tovariš pokojnega. Železničarski pevski zbor iz Maribora in cerkveni pevski zbor iz Ormoža sta odpela več lepih in primernih pesmi. Sodelovala je tudi ormoška mestna godba, ki je žela splošno priznanje s svojimi lepo izvajanimi koncertnimi komadi. Po odkritju plošče se je vrnila na šolskem telovadišču ljudska veselica, med katero je vladala prava priška veselost in zadovoljnost.

Hum pri Ormožu. Za god našega voditelja dr. Antona Korošca smo na našem prijaznem hribu kurili mogočen kres na predvečer, 12. junija. Kljub dežju se je zbralo precej naših pristašev ter smo med petjem in spuščanjem raket ponovno zagotovili neomajno našemu narodnemu voditelju.

Slovenska Bistrica. Te dni je dovršil 40. leto starosti naš g. župnik Ivan Šolinc. Ves v delu za nov Slomšekov dom se za ta važni datum svojega življenja sploh ni zmenil. Nismo ga pa prezrli mi farani. Največje veselje smo mu izkazali s tem, da smo se v ogromnem številu zbrali pri pripravljalnem delu za novo stavbo. Na koncu je g. župniku predsednik Prosvetnega društva v prelepem govoru častital k uspehom, ki jih je že dosegel in katerih krona bo začetni Slomšekov farni dom. Tem častitkam se pridružujemo vsi farani z željo: Dolgo Vas še Bog živi, gospod župnik, v naši sredini!

Zreče. Dopisnik »Kmetkega lista« piše iz Zreče doslovno tako-le: »Pohorje se po ravni poti hoditi ne zna.« To je nesramno žaljenje našega poštenega slovenskega ljudstva, ki prebiva na in pod Pohorjem! Jenesarakim nesramnežem, ki se zbira okoli »Jutra« in »Kmetkega lista«, bomo pri prihodnjih volitvah pokazali, da znamo hoditi po ravni cesti.

Savinjska dolina. Na zborovanju v Mariboru je dejal g. Živkovič med drugim: »Včeraj sem bil v Žalcu, kjer sem videl ono znano industrijo, katere nimam cela Jugoslavija razen Slovenije, to je hmeljarstvo.« Mi smo vedno mislili, da spada hmeljarstvo k poljedelstvu, novi strokovnjak g. Pera Živkovič, bivši diktator, minister v pokoju, pa je iznašel, da spadamo k industriji. Bojimo se samo, ker je bilo navzočih nekaj davčnih uradnikov. Spomnili smo se pri tem na tistega gospoda, kateri je med vožnjo skozi Savinjsko dolino vzkliknil: »Joj, koliko in kako lep fižol imajo tukaj!« ter vzdihnil: Bog nas varuj takih prijateljev, neprijateljev se bomo že sami obvarovali!

Savinjska dolina. Gospodje od JNS se razburjajo, ker se je drznilo tudi nekaj Savinjskega nov sodelovati pri pozdravu g. Živkoviča, seveda na način, ki mu ni bil ravno prijeten. Bilo je začudenja in jeze, prišlo je tudi do škripanja zobmi, katero je trajalo pri nekem gospodu celo do postaje v št. Petru. Začudení smo bili tudi mi, zakaj na zborovanju smo videli večino ljudi dobro rejene, lepo oblečene, s mehkim dihanjem, katerim je vsako kmetško delo tuje, živijo pa vsi na račun kmeta. Gospodje, tudi naš kmet je škripal z zobmi, ko je bil vam prepuščen na milost in nemilost v hmeljski trgovini, ko ste mu po lastni volji hmelj ali prevzeli ali zvržili, da ga je moral peljati domov ali pa prodati za vsako ceno. In to je najbrže tista industrija, za katero je dejal Živkovič v Mariboru, da jo sedanja vlada zatira. Da, res, ta vlada nas je zatirala pred samovoljo raznih prekupcev, zatirala industrijo guljenja in brezpravnosti naših hmeljarjev in verjame, da so žalcani nekoliko jokali radi tega. Poznamo gospode, kateri se redijo za naš denar, pa še komandirali bi nas radi kot nekdanji graščaki. Pokazali ste zadnja leta svojo naravo s preganjanjem in denunciranjem vseh, kateri se vam niso hoteli vkloniti. Povemo vam pa na uho: Veseli bodite, da vas potrpežljivo redimo, zakaj mi lahko živimo tudi brez vas; kako pa boste vi brez nas, je drugo vprašanje. Ne silite nas, da pridemo z drugimi argumenti, zakaj zadnjih let nismo pozabili, kot mislite.

Polzela. Zares čudno! Kmečka raja, zatirana in denuncirana zadnja leta, se drzne upreti vaškim mogotcem, kateri so zadnja leta živeli v nadi, da bodo lahko vpladali nad nami kot turški paše. Pozdrav g. Živkoviča v Celju je pokazal, da smo siti komande, poudarjamo pa, da ta pozdrav ni veljal samo njemu, ampak tudi vsem njegovim hlapcem in priganjačem zadnja leta. Se spominjate, kako so na vaš nalog aretirali znanega kulturnega in gospodarskega delavca, sedanjega župana g. Turnška ter ga gnali v zapor kot največjega zločinca? Niti toliko mu ni bilo dovoljeno, da bi se poslovil in preoblekel. Kako ste se škodoželjno posmehovali, da je Prosvetni dom za vedno zaprt. Vemo, da je bilo dvoje vrste davkoplačevalcev, vemo, da so nekatera kazniva dejanja vsled legitimacije JNS pokrila s čudnim plaščem nezakaznosti. Če smo iz razlogov mirnega sožitja mirovali in ne vrnili enako z enakim, vendar nismo pozabili. Gospodu, čigar občudovanje g. Živkoviča je tako veliko, svetujemo, da se preseli kam bliže njegovega stalnega bivališča, kjer ga bo lahko bolj pogosto videl. Sola se radi njega ne bo podrla in mi se tudi ne bomo jokali za njim.

Kestrivnica. V nedeljo 27. junija ob treh popoldne priredi naša gasilska četa tombolo s prav lepimi dobitki. Cena tombolski karti 2 Din. V slučaju slabega vremena se tombola preloži na 29. junij. Prijazno povabljeni!

Ljubecna-Smilkavž pri Celju. Naša vas, slavnoznana po svoji izborni opeki, vedno bolj napreduje. Sedaj nam sveti električna luč, opeko ne vozimo več toliko s konji, temveč opravi to tovarni avto. Lepo je gledati tovarni avto, ko brzi mimo naših hiš, ampak mi vzniki, ki smo s tem postali brezposelni, čutimo to drugače na naši koži. V sedanjih veliki gradbeni delavnosti gre opeka sproti v denar, vendar pa so ponekod delavci slabo plačani. Delo opekarniškega delavca je težko, naporno in le sezonsko; zato se pri plači nekaj nad 20 Din le malo prišteje za zimo. Star pregovor pravi: Ako si opekarnar-delavec do sv. Ane ne kupi škornjev, jih tudi pozneje imel ne bo. Kajti jeseni se delo kmalu neha. — Iz Ljubecne jo mahneš lahko proti Smilkavžu, Bezovici in Špitaliču. Krajci so tu hrbo-

viti in spet nižinski, kmetov edini dohodek je les. Ta pa ima poleg nizke cene še to težkočo, da je tukaj cesta v tako slabem stanju, kot menda nikjer. Nešteto komisij je bilo že pred vojno, ampak ostalo je vse pri starem. Za časa bivšega režima, ko se ni gledalo na potrebe najbolj revnih krajev, so se gradile ceste po krajini, ki so bili ceste veliko manj potrebni kot pa tu. Promet po tej cesti je pač tolik, da bo to priznal vsak nepristranski opazovalec. Od okrajnega cestnega odbora nam je obljubljena komisija, ki bo na licu mesta pregledala to prognozo.

Nove ugodnosti pri železniški vožnji za invalide, nezaposlene in sezonske delavce.

Prometni minister je sporazumno z ministrom za socialno politiko dovolil naslednje ugodnosti pri prevozu invalidov, sirot in brezposelnih delavcev:

1. Vojnim invalidom se dovoli vse, kar jim gre po invalidnem zakonu, razven tega pa se še zviša število zasebnih potovanj za polovično ceno od 6 na 12 voženj letno.

2. Nepreskrbljene sirote in pohabljeni, sirote, ki so brez zaščite, in pohabljeni siromašna deca, ki zaradi telesnih hib ne more sama hoditi, bodo v primerih, kadar jih ministrstvo za socialno politiko in ljudsko zdravje ali pa banske uprave pošljejo na zdravljenje itd., uživali polovično vozino (otroci do deset let pa 75%). Iste ugodnosti bodo deležni tudi spremljevalci otrok.

3. Nezaposleni in sezonski delavci. Medtem, ko so doslej uživali nezaposleni in sezonski delavci 50% popust od redne vozine samo tedaj, kadar so odhajali z doma, da si poiščejo dela, se jim zdaj ta ugodnost dovoli tudi za vrnitev.

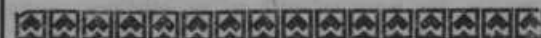
4. Izseljenci in povratniki dobe odslej popust 50% od redne vozine tudi za svoje žene in otroke, razen tega je pa namestitev popust 50% od redne vozine tudi za prtljago in selitvene stvari, ki jih izseljenci na povratku v domovino pripeljejo s seboj iz tujine. Javne delovne borze in njihove podružnice, izpostave in poverjeništa lahko izjemno v upravičenih primerih dajo nezaposlenim in sezonskim delavcem in izseljencem, ki se vračajo v domovino, izkaznice za znižano vozino za 75% od redne vozine.

Določila tega pravilnika stopijo v veljavo, v kolikor se nanašajo na osebe, zavarovane z invalidskim zakonom, 60 dni po objavi v Službenih novinah.

Ugodnosti, ki jih je doslej dajalo nezaposlenim delavcem generalno ravnateljstvo državnih železnic, bodo po uveljavitvi

tega pravilnika podeljevale izključno javne borze dela ali pa njene podružnice v smislu novega pravilnika.

Vsi na tabor fantov in mož v Celju od 27. do 29. junija 1937!



Peter Rešetar rešetari.

Škofja vas. V starih knjigah sem bral tole povest: V deželo je prihajal vojskovodja živiblič. Vsi so se ga bali, on pa je obiskoval svoje zveste hlapce. Tudi v Škofjo vas je mislil priti. Eden od njegovih hlapcev mu je hotel napraviti velik sprejem. Naročil je svojim ljudem, da ga naj pridejo čakat. Tedaj je prispela kočija z nevidnimi konji. Trobenta je zapela, puške so počle. Vojskovodja živiblič! Kmet na polju se je prekrizal, delavka ob stroju je vzdihnila. Kmet se je spomnil na pomandrana žitna polja. Delavka pa je dejala: Bog nas varuj! On je fašist, ki sovraži delavce. Sestra ji je namreč pravila, kako je na

Takrat pa sta pristopila h kočiji fant in dekle in dejala: V imenu kmečke mladine... Oči sta povesila, videlo se jima je, da lažeta; kmečkih žuljev na rokah namreč ni sta imela. Ravno v tistem času pa je v nekem drugem kraju umiral kmečki sin, ki so ga umorili hlapci živibliča. Potem je stopil iz kočije adjutant vojskovodje in njegov namestnik in povedal, da je živiblič odšel po drugem potu. Zbal se je namreč, ker ni imel čiste vesti. Ljudem se je vse skupaj zdelo čudno. Še Hudinja se je pri mostu ustavila, poslušala, potem pa se se je prekucnila čez jez in bi najraje prestopila bregove, da bi izbrisala sledove živibličevega potovanja...

Črmljenska graba. Pri nas imaš, Peter Rešetar, enega, ki mu je ime Tomaž. On je seveda tudi ponudil svojo roko živikovici in rekel: »To maš!« Opozori ga, da naj se spametuje. — To pismo sem prejel. Nisem zdravnik za JNSarske Tomaže. Zglasite se kje pri kakem živinozdravniku!

Heil JNS! Eden najzvestejših JNSarskih pristavev je po znanem umoru na Prihovi poiskal varno zavetje v Avstriji. Tam se je menda tudi ne počuti dobro. Sploh imamo v Pesnici zelo zanimivo JNS. Vodi jo Srečko Kranjc, ki je znana njegova ljubezen do nemškega jezika preje in sedaj. Celo nekatere nacionalne familije pošiljajo svoje hčerke k njemu, oziroma k njej, da se tam učijo nemški. Heil JNS!

Brada mu je osivela. V št. Lenartu je Goršek v zadnjih dneh brada osivela, tako ga je skrbelo, ali bi naj prišel nazaj iz Beograda ali ne. Če bi sedaj oblasti tako postopale, kot so pod režimom JNS, bi seveda lahko svojo brado čahal pri hotelu Grafu v Mariboru.

Razvoj uniform. Pred leti smo imeli uniforme s surkami, jopiči. Sedaj so v modi uniforme s srajcami. Vse pa kaže, da pridejo v modo še uniforme brez sraja. Kako bo pa takrat?

Nove stranke. Razdružena opozicija gre korak — nazaj. Vsaka skupina je začela imeti svoje sestanke in snuje svoje stranke. Imamo zopet Davidovičovo stranko, imamo srbske zemljoradnike, imamo samostalce. In sedaj mislijo naši sociji, da bodo tudi oni lahko prišli na vrsto. Računajo, da so delavci še vedno tako omejeni, da jim bodo verjeli.

Korošce nas je Srbom prodal! To so začeli JNSarji zopet širiti tu na naši meji in po vsej Sloveniji. Najbolj seveda pa so v tem oziru zgovorni tisti, ki v Beogradu na vse kriplje delajo, da ja ne bi prišlo do svobodne Slovenije, tisti, ki so celo umorili mladega akademika, ker je ljubil slovenski narod in nosil slovenski znak. Kdor takim lopovom verjame, je ali sam tudi lopov ali pa tako nor, da sliši travo rasti!

Ali je še kdo živ v Rusiji? Ta teden so jih zopet morili kar na veliko. Delajo to tako brez skrbi, kakor da so JNSarji. Ker je telefon zaprt z Rusijo, nisem mogel izvedeti, če je sploh še kdo živ tamkaj!

Izpremembra na Češkem. Na Češkem so vpekljali obvezno vojaško vzgojo že od šestega leta dalje. Najbolj navdušenim pa tudi to ni dovolj, zato so sklenili, da Čehi ne smejo več priti z gosli na svet, ampak s strojno puško!

»Ciganka«, povest izredne vsebine, je izšla v Cirilovi knjižnici. Dobi se v Cirilovi Maribor-Ptuj.

Kje vzeti denar?

Marsikateri izmed tistih, ki jim kdo prigovarja, naj bi se zavarovali, vpraša: »Kje naj vzamem denar za plačevanje premij?« Odgovor na to vprašanje ni tako težek, kakor se prvi hip zdi. Odgovoriti se da z nekaterimi drugimi vprašanji, n. pr.: Kje se vzame denar za tobak, cigarete, pijačo, vino, obisk zabav, iger, koncertov itd.: Za vse to se vzame denar od zaslužka, ki ga ima vsak posameznik. Isto je z zavarovanjem. Tudi za plačevanje premij se vzame denar od zaslužka, odnosno prejemkov vsakega posameznika. Razlika je ta, da treba za plačevanje premij dosti manj kakor za kupovanje tobaka, pijače, za zabave itd. Za to je dovolj mesečno že 5 Din (ali za višje zavarovanje 10, 20, 30 itd. Din). In kako spraviti ta denar skupaj? Najlažje na ta način, da se vsakokrat, ko pride k hiši kak denar (ob prodaji kake stvari, ob prejemu plače itd.), da nekaj denarja v ta namen na stran. Pri takem ravnanju se mesec za mesecem nabere vsotica, ki bo zadoščala ne le za plačevanje ene premije, marveč dveh ali treh premij. Kdor hoče sebi in svojim domačim dobro, se bo ravnal po tem nasvetu. »Karitas« bo šla vsakemu na roko. Ona je že tisočem in tisočem pomagala. Ljudje to uvidevajo in se mesec za mesecem zavarujejo pri njej 600 do 700 ljudi. V zadnji dve meseci se jih je zavarovalo 1301. Umrlo pa je v istem času 63 zavarovancev. Te številke mnogo povedo, zlasti služijo vsakemu kot vzpodbuda, da se zavaruje. — »Karitas« ima skoraj v vsaki župniji zastopnika. Glavni zastopnik za Slovensko krajino je g. J. Šinko v Dolnji Lendavi. Vodstvo za Stajersko pa je v Mariboru (Orožnova ulica 8). Zavarujte sebi in svojce, da zasigurate sebi in njim mirno bodočnost!

Oni, ki mnogo jedo in veliko sede ter zaradi tega največje trpe na trdi stolici, naj pijejo dnevno po eno čašo naravne

FRANZ-JOSEFOVE VODE

grenčice, ki jo je treba prej nekoliko segreti.

Davno preskušena

FRANZ-JOSEFOVA VODA

grenčica se odlikuje po svojem zanesljivem učinkovanju, prijetni uporabi in se dobi po vsod.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Breg pri Konjicah. Žalostno so zapeli konjiški zvonovi in naznanjali prežalostno vest, da nas je zapustila poštna, pridna in po vsej župniji znana Ana Oraš, vrla mladenka. O njeni obči prikljubljenosti je pričal veličasten pogreb. Od vseh

strani župnije so prihiteli, da ji izkažejo zadnjo čast. G. arhidiakon je imel lep govor. Vsi so bili ginjeni do solz. Nobeno oko ni bilo suho, ko smo se poslavljali od preranega groba. Počivaj v miru!